

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2026-59-152>

УДК 330.322:69:338.246.87(477)

Куліков Олексій Петрович

кандидат юридичних наук, доцент,
проректор з науково-педагогічної та адміністративно-господарської роботи,
Державний торговельно-економічний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5400-4133>

Oleksii Kulikov

State University of Trade and Economics

ІНТЕГРАЛЬНЕ ОЦІНЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ БУДІВЕЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

INTEGRATED ASSESSMENT OF THE INVESTMENT CLIMATE OF UKRAINE'S CONSTRUCTION COMPLEX IN THE CONTEXT OF POST-WAR RECOVERY

Анотація. У статті обґрунтовано ризик-скоригований підхід до оцінювання інвестиційного клімату будівельного комплексу України в умовах повоєнного відновлення. Запропоновано інтегральний індекс, який поєднує оцінку базових умов інвестування, системних бар'єрів, ключових ризиків та інвестиційних можливостей галузі. Сценарну інтерпретацію результатів здійснено через модельовану частку приватного капіталу у фінансуванні відбудовчих проєктів. Наукова новизна полягає в адаптації інституційного та ризик-орієнтованого підходів до специфіки будівельної галузі. Практичне значення результатів пов'язане з можливістю їх використання під час формування інструментів зниження інвестиційних ризиків, проєктної підготовки та політики мобілізації приватного капіталу.

Ключові слова: інвестиційний клімат, будівельний комплекс, повоєнне відновлення, воєнні ризики, приватний капітал, зниження інвестиційних ризиків, сценарне моделювання.

Summary. The article develops a risk-adjusted approach to assessing the investment climate of Ukraine's construction complex in the context of post-war recovery. The purpose is to integrate the assessment of baseline investment conditions, systemic barriers, key risks and market opportunities into a single analytical model. The study proposes an integrated investment climate index for the construction complex and interprets it through scenario modelling of the share of private capital in financing recovery projects. The article identifies the strongest barriers to investment, systematises the main risk groups, maps priority investment niches and analyses the emerging architecture of de-risking instruments in Ukraine, including EU guarantees, EBRD financing and war-risk insurance products. A risk-adjusted integral model is applied to three scenarios for 2026–2030. The calculations show that under baseline conditions in 2026 the adjusted investment climate index equals 0.358, which corresponds to a constrained but operational environment for segmented private-sector entry. Under the inertial scenario the adjusted index rises only to 0.417 by 2030, whereas under the managed recovery scenario it reaches 0.504 and under the accelerated integration scenario 0.596. The modelled share of private capital in financing recovery projects increases accordingly from 32.9% in 2026 to 35.8%, 40.2% and 44.8% in 2030. The practical value of the results lies in their applicability for public authorities, municipalities, developers, banks and international financial institutions when selecting de-risking instruments, preparing bankable projects and designing policies for mobilising private capital into reconstruction. The proposed framework may also be used to compare regional project environments and to prioritise reform measures with the highest marginal effect on investment mobilisation. The framework therefore links qualitative diagnosis with a transparent quantitative translation into expected private-sector participation and supports evidence-based decision-making in recovery policy.

Keywords: investment climate, construction complex, post-war recovery, war risks, private capital, de-risking, scenario modelling.

Постановка проблеми. Будівельний комплекс у повоєнній Україні виконує системоутворювальну функцію, оскільки через нього міжнародна допомога, бюджетні видатки, банківське кредитування, приватний капітал і технологічні рішення

трансформуються у відновлену інфраструктуру, житло, виробничі та соціальні об'єкти. Від якості інвестиційного клімату галузі залежать темпи фізичної відбудови, відновлення економічної активності територій і перехід країни від кризо-

вого реагування до стійкого розвитку. За оцінкою RDNA4, загальна потреба України у відновленні та реконструкції на десятирічному горизонті становить 524 млрд дол. США, а найбільші потреби пов'язані з житлом, транспортом, енергетикою, торгівлею і промисловістю та сільським господарством [15].

Проблемність дослідження зумовлена суперечністю між масштабом майбутнього ринку будівництва та недостатньою готовністю інституційного, фінансового й безпекового середовища до системного залучення приватного капіталу. Попит не гарантує інвестиційної активності за наявності воєнних ризиків, дефіциту довгострокового фінансування, регуляторної непередбачуваності, кадрових втрат, енергетично-логістичних обмежень і недостатньої підготовленості проектного портфеля. OECD підкреслює, що відновлення України потребує посилення інституційної якості, доступу до фінансування та інструментів зменшення ризиків для приватного сектору [13]. Отже, актуальним є інтегральне оцінювання інвестиційного клімату будівельного комплексу, яке поєднує базові умови входження інвестора, ризикове навантаження, галузеві можливості та очікувану здатність сектору мобілізувати приватний капітал.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Новітні дослідження українських авторів підтверджують, що будівельний комплекс є не лише виробничою галуззю, а й інституційно-фінансовою платформою майбутньої відбудови. Г. Козаченко та Ю. Погорелов аналізують стартові умови розвитку будівництва в Україні після шоку 2022 р. і підкреслюють необхідність переходу галузі до якісно нового стану [1]. О. Паламарчук і С. Петришина розглядають стан і прогнози будівельної галузі, наголошуючи на її залежності від макроекономічної стабільності та інвестиційних ресурсів [2]. К. Соколовська та А. Касич досліджують тенденції розвитку підприємств будівельної галузі, акцентуючи увагу на трансформації управління, ресурсної бази та конкурентоспроможності [4].

Для тематики повоєнного відновлення особливо релевантними є праці Д. Хоменка щодо механізмів державного управління інвестиційною політикою у будівництві [5], Г. Шпакової, А. Шпакова та Т. Іванової щодо інноваційних підходів і перспектив державно-приватного партнерства для відновлення інфраструктури [6], а також В. Сичової та Т. Самофалової щодо ролі державно-приватного партнерства у повоєнному відновленні України [3]. Питання циркулярної реконструкції та повторного використання ресурсів у контексті України розкрито в дослідженні Т. Шевченко та співавторів [14]. Аналітичну основу дослідження доповнюють матеріали Світового банку, Європейської Комісії, Уряду України, НБУ, OECD, IFC та Міністерства економіки України [7–13; 15].

Водночас у наявних роботах бракує моделі, яка одночасно враховує галузеві параметри будівельного комплексу, інструменти зниження ризиків, ринкові ніші та кількісний сценарний зв'язок між якістю інвестиційного клімату й очікуваною часткою приватного капіталу у фінансуванні відбудови. Саме ця невирішена частина проблеми визначає спрямування цієї статті.

Мета статті полягає у розробленні ризик-скоригованого інтегрального підходу до оцінювання інвестиційного клімату будівельного комплексу України, ідентифікації його ключових бар'єрів і ризиків, визначенні інвестиційних можливостей та сценарному моделюванні частки приватного капіталу у фінансуванні відбудовчих проєктів на 2026–2030 рр.

Виклад основного матеріалу дослідження.

У межах цього дослідження інвестиційний клімат будівельного комплексу розглядається як інтегральна характеристика безпекових, інституційно-регуляторних, фінансово-економічних, логістичних, кадрових, технологічних та ринкових умов, що визначають передумови залучення капіталу, рівень його захищеності та потенціал довгострокового відтворення. Такий підхід є ширшим за традиційне розуміння інвестиційної привабливості, адже в будівництві вирішальними є не лише дохідність і попит, а й передбачуваність дозвільних процедур, якість контрактно-правового забезпечення, доступність земельних ресурсів, стан інженерно-транспортної інфраструктури, наявність гарантій та підрядна спроможність реалізовувати складні інвестиційно-будівельні проєкти.

Актуальні параметри інвестиційного клімату формуються на перетині двох протилежних тенденцій. З одного боку, Україна має один із найбільших у Європі майбутніх ринків відбудови; з іншого – цей ринок функціонує під високим воєнним, регуляторним і фінансовим навантаженням. Тому для інвестора ключовими є не лише наявність попиту, а й захист капіталу, передбачуваність грошового потоку, зрозумілість замовника та керованість строків реалізації проєкту. Найбільші довгострокові потреби відновлення, пов'язані з будівельним комплексом України, узагальнено на рис. 1.

Певні ознаки стабілізації вже простежуються. За даними НБУ, у березні 2025 р. індекс очікувань у будівництві становив 52,9 пункту порівняно з 53,5 пункту в березні 2024 р., тобто залишався вище нейтрального рівня 50 пунктів [11; 12]. Це свідчить про адаптивно позитивне сприйняття майбутнього попиту, однак вирішальний обмежувач не зник: будівельний комплекс потребує довгострокових, структурованих і захищених інструментів фінансування, тоді як короткі кредитні ресурси не розв'язують проблеми капіталомістких інфраструктурних і девелоперських проєктів.

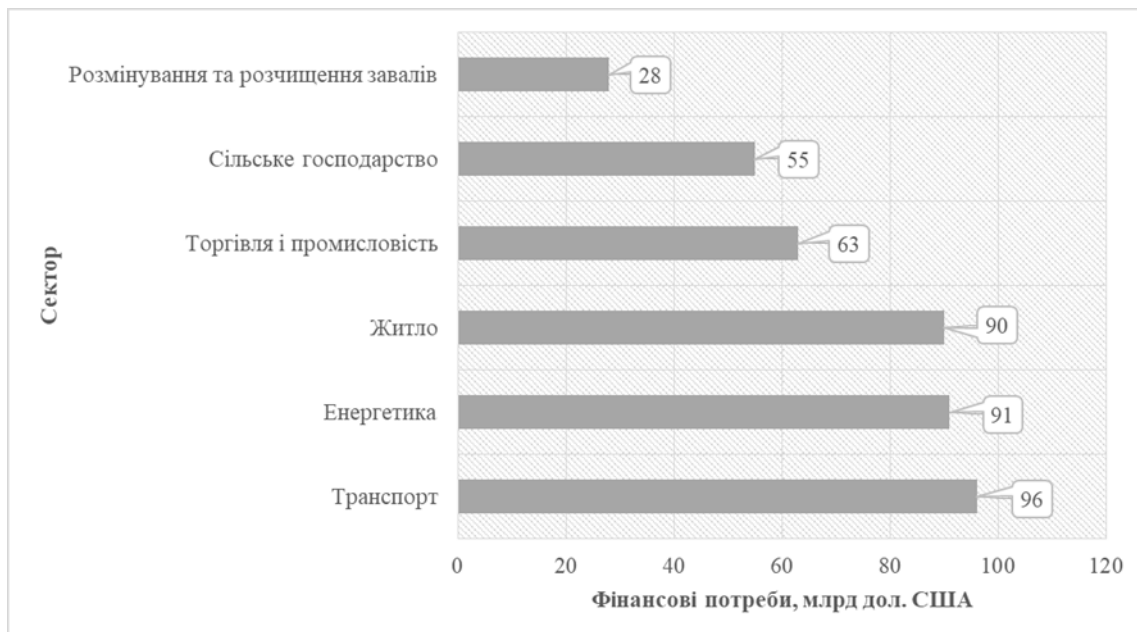

Рисунок 1 – Найбільші довгострокові потреби відновлення, пов'язані з будівельним комплексом України

Джерело: складено автором за даними [15]

Масштаб попиту не означає автоматичної наявності фінансового покриття. У межах пріоритетів відновлення на 2025 р. зберігався суттєвий фінансовий розрив у житлі, енергетиці, транспорті, освіті та охороні здоров'я [15]. Саме тому для будівельного комплексу ключового значення набувають моделі співфінансування, змішаного фінансування та механізми гарантування довгострокових інвестицій. Співвідношення потреби і фінансового розриву за пріоритетними напрямками відновлення наведено на рис. 2.

Ділові очікування в самому будівельному секторі залишаються адаптивно позитивними. У березні 2024–2025 рр. індекс очікувань у будівництві перевищував нейтральний рівень 50 пунктів [11; 12], що відображає реальне сприйняття майбутнього попиту. Однак цей оптимізм не усуває проблеми високої ціни ризику, обмеженої доступності довгострокового фінансування та потреби в гарантійних інструментах.

Для аналітичних цілей доцільно розмежувати бар'єри та ризики. Бар'єри – це діючі обмеження інвестування: складні регуляторні процедури, дефіцит довгострокового фінансування, нестача кадрів, логістичні й енергетичні вузькі місця, фрагментація замовника. Ризики – це ймовірні події або стани, які можуть погіршити параметри проєкту: ескалація воєнних загроз, затримка зовнішньої допомоги, прискорення інфляції, зміна правил, розрив постачання або загострення кадрового дефіциту.

Найсильнішим бар'єром для інвестування залишається воєнно-безпековий чинник, який

підвищує вартість страхування, збільшує часову невизначеність і сегментує територію країни за рівнем інвестиційної доступності. Другим є регуляторно-правовий бар'єр, адже інвестор потребує послідовності правил протягом усього життєвого циклу проєкту. Третій блок проблем пов'язаний із вартістю капіталу, браком довгострокового фінансування та нерівним доступом до банківських продуктів. Узагальнення ключових бар'єрів наведено в табл. 1.

Додатковий тиск створюють енергетично-логістичні, кадрові та технологічні обмеження. Нестабільність енергопостачання підвищує собівартість і ризик зриву графіків. Кадровий бар'єр проявляється у дефіциті інженерів, кошторисників, фахівців з інформаційного моделювання будівель та менеджерів складних проєктів. Технологічний бар'єр пов'язаний із нерівномірною готовністю компаній працювати з індустріально виготовленими конструкціями, модульним будівництвом і цифровими моделями. Матрицю основних ризиків та інструментів їх пом'якшення подано в табл. 2.

Сукупність бар'єрів і ризиків формує асиметричний інвестиційний клімат. Для відносно безпечних регіонів та проєктів із коротшим горизонтом окупності він уже є працездатним; для великих інфраструктурних, енергетичних чи промислових проєктів потрібні вищий рівень страхування, гарантій і контрактної дисципліни. Отже, галузь потребує не абстрактного стимулювання інвестицій, а системного зменшення невизначеності на всіх етапах життєвого циклу проєкту.

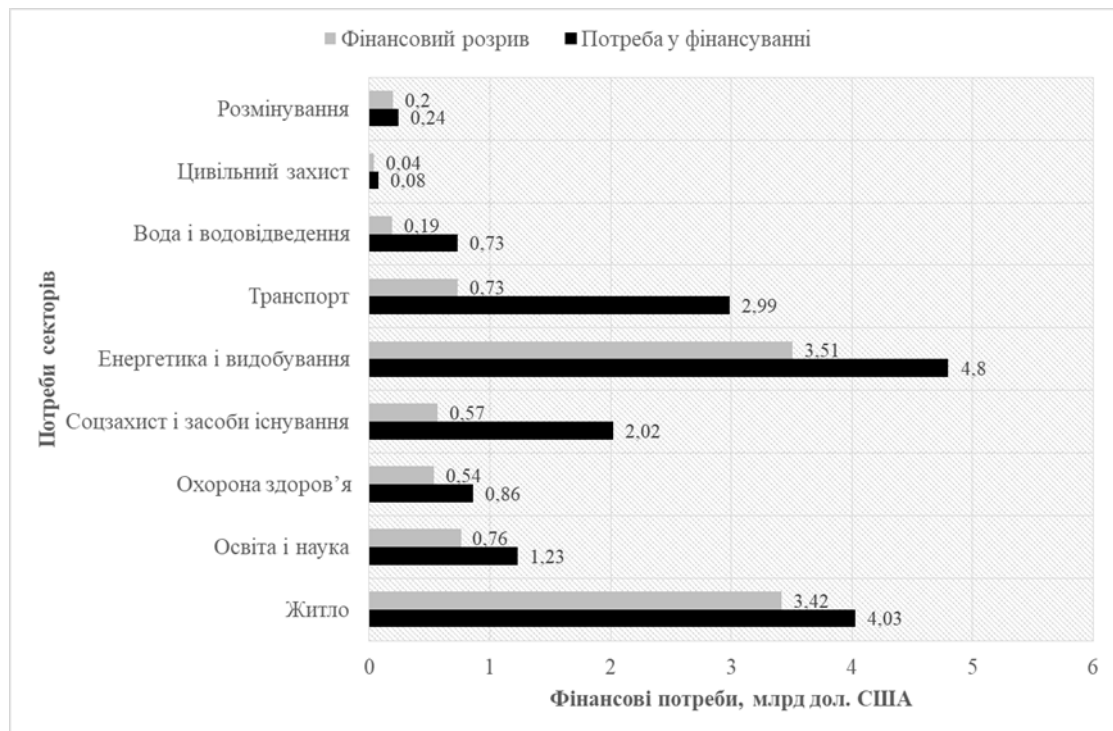

Рисунок 2 – Потреба і фінансовий розрив за пріоритетними напрямками відновлення на 2025 р.

Джерело: складено автором за даними RDNA4 [15]

Таблиця 1 – Ключові бар'єри інвестування у будівельний комплекс України

Група бар'єрів	Прояв у будівельному комплексі	Наслідок для інвестиційного процесу
Воєнно-безпекові	Ризик пошкодження активів, локальна недоступність територій, переривання робіт	Подовження строків реалізації, здорожчання страхування, зниження частки приватного капіталу
Регуляторно-процедурні	Складні погодження, неоднорідність практик, зміна правил у ході реалізації	Транзакційні витрати, відтермінування окупності проєктів, зменшення інтересу іноземних інвесторів
Фінансово-кредитні	Висока вартість капіталу, дефіцит довгого ресурсу, обмежена застава	Перевага коротких циклів, недофінансування великих проєктів
Енергетично-логістичні	Відключення, руйнування мереж, вузькі місця в логістиці, дорожчання перевезень	Зростання собівартості та ризиків зриву графіків
Кадрові	Дефіцит робітничих і інженерних кадрів, конкуренція за персонал, мобільність робочої сили	Падіння продуктивності, тиск на заробітні плати, брак підрядників
Управлінські	Фрагментація відповідальності між замовником, донором, місцевою владою і підрядником	Втрата часу на координацію, слабка підготовка проєктів, недостатня готовність проєктного портфеля
Технологічні	Нерівномірне поширення інфор-маційного моделювання будівель, індустріально виготовлених конструкцій, енергоефективних рішень та цифрового контролю	Менша продуктивність, більша матеріалоемність, нижча прозорість

Джерело: складено автором

Попри високу ризиковість, інвестиційний клімат будівельного комплексу не можна описувати лише через дефіцити. Його особливість полягає в одночасній наявності масштабного, довгострокового і структурного попиту на житлове, транспортне, енергетичне, промислове

та соціальне відновлення. Це створює підґрунтя для входження не лише підрядного капіталу, а й капіталу у виробництво будівельних матеріалів, логістику, модульні рішення, розподілену генерацію та інженерне обладнання [1; 7–9; 15].

Таблиця 2 – Матриця основних ризиків інвестування у будівельний комплекс України

Ризик	Імовірність	Сила впливу	Керованість	Інструменти пом'якшення
Военно-безпековий	Дуже висока	Дуже високий	Частково контрольований	Страхування, гарантії, фазування проєктів, територіальна селекція
Політико-регуляторний	Висока	Високий	Контрольований	Стабілізація правил, єдині регламенти, цифровізація погоджень
Фінансовий	Середня	Високий	Контрольований	Змішане фінансування, гарантії, пільгові лінії, розвиток ринку боргу
Енергетично-логістичний	Висока	Високий	Частково контрольований	Резервні джерела енергії, локалізація складів, диверсифікація маршрутів
Кадровий	Висока	Середній–високий	Частково контрольований	Програми підготовки кадрів, повернення мігрантів, механізація
Судово-корупційний	Середня	Високий	Контрольований	Посилення верховенства права, прозорі закупівлі, стандартні договори
Валютно-інфляційний	Середня	Середній	Частково контрольований	Хеджування, індексація контрактів, макростабілізація
Екологічно-комплаєнсний	Нижча за середню	Середній	Контрольований	Гармонізація з нормами ЄС, перевірка за екологічними, соціальними та управлінськими критеріями, повторне використання матеріалів

Джерело: складено автором з урахуванням висновків [5; 8; 10; 13]

Таблиця 3 – Перспективні інвестиційні ніші у будівельному комплексі України

Інвестиційна ніша	Ймовірна конфігурація капіталу	Стратегічний ефект
Житлове відновлення і реновація	Компенсаційні програми, девелоперський капітал, банки, фонди інвестицій соціального впливу	Серійне будівництво, модернізація житлового фонду, енергоефективність
Енергетична інфраструктура та розподілена генерація	Міжнародні фінансові організації, приватні енергокомпанії, державно-приватне партнерство	Підвищення стійкості будмайданчиків і міст
Логістика, склади, індустріальні парки	Приватний промисловий капітал, фонди прямого інвестування, гарантійні механізми	Прискорення перезапуску виробництва і ланцюгів постачання
Модульне та швидкокомпоноване будівництво	Технологічні інвестори, венчурний капітал у промислових технологіях, локальні виробники	Скорочення циклу реалізації та собівартості
Розбір завалів, рециклінг будматеріалів, циркулярне будівництво	Зелені фонди, муніципальні проєкти, приватні оператори	Поєднання відновлення з критеріями сталого розвитку та циркулярною економікою
Соціальна інфраструктура (освіта, медицина)	Бюджет + донори + благодійні та соціально орієнтовані фонди + концесійні моделі сервісу	Якірний попит для регіонального будівництва

Джерело: складено автором з урахуванням [7–10; 14; 15]

Друга група можливостей пов'язана зі зміною архітектури зниження інвестиційних ризиків. Інвестиційне вікно для будівельного комплексу розширюється завдяки інвестиційним рамковим механізмам для України, гарантіям і грантам ЄС, механізмам Ukraine Facility, а також програмам страхування воєнних ризиків, зокрема ініціативі ЄБРР та Aon [7; 8; 10]. Поєднання грантів, гарантій, змішаного фінансування та страхування створює передумови для переходу від донорської логіки відбудови до логіки мобілізації приватного капіталу.

Третя група можливостей пов'язана з технологічним оновленням галузі. Повоєнне відновлення

стимулює попит на модульне і швидкокомпоноване будівництво, цифрові двійники, інформаційне моделювання будівель, стандартизовані конструктивні системи, енергоефективні матеріали та циркулярні рішення [9; 14]. Отже, відбудова може стати не лише ринком робіт, а й платформою для формування нового інвестиційно-технологічного укладу будівельного комплексу.

Для кількісного вимірювання майбутнього інвестиційного середовища запропоновано інтегральну модель, яка складається з двох блоків: індексу базових умов інвестування та індексу ризикового навантаження. Базовий індекс формують сім нормованих субіндексів: безпека і тери-

торіальна доступність, регуляторно-інституційна передбачуваність, доступ до фінансування, інфраструктурно-логістична спроможність, кадрово-ресурсне забезпечення, технологічна готовність та ринкова місткість / якість проектного портфеля.

Ризиковий блок охоплює вісім груп ризиків: воєнно-безпековий, політико-регуляторний, фінансовий, енергетично-логістичний, кадровий, судово-корупційний, валютно-інфляційний та екологічно-комплаєнсний. Після коригування базового індексу на ризикове навантаження одержується скоригований індекс інвестиційного клімату (СПК), який транслюється у модельовану частку приватного капіталу у фінансуванні відбудовчих проєктів. Формалізований вигляд моделі наведено у формулах (1)–(4), а компонентну структуру індексу та базові оцінки 2026 р. – у табл. 4.

$$I_t = \sum (w_i \times S_{i,t}), \quad \sum w_i = 1 \quad (1)$$

$$R_t = \sum (v_j \times q_{j,t}), \quad \sum v_j = 1 \quad (2)$$

$$\text{СПК}_t = I_t \times (1 - 0.40 \times R_t) \quad (3)$$

$$P_t = 15 + 50 \times \text{СПК}_t \quad (4)$$

де I_t – базовий індекс умов інвестування;

R_t – індекс ризикового навантаження;

СПК_t – скоригований індекс інвестиційного клімату;

P_t – модельована частка приватного капіталу.

Як впливає з табл. 4, за базовими оцінками 2026 р. скоригований індекс інвестиційного клімату дорівнює 0.358. Це відповідає стриманому, але вже працездатному середовищу: приватний

капітал може входити в окремі сегменти ринку, проте переважно за наявності гарантій, страхування або сильного партнера з боку міжнародних фінансових інституцій. Найбільший негативний вплив на індекс мають безпека, регуляторна передбачуваність і доступ до фінансування; саме ці компоненти забезпечують і найбільший потенціал покращення.

Графічну інтерпретацію сценарної динаміки СПК наведено на рис. 3, модельовану частку приватного капіталу – у табл. 5.

Сценарне моделювання на 2026–2030 рр. свідчить, що інерційна траєкторія підвищує СПК лише до 0.417 у 2030 р., тоді як керовано-відновлювальна – до 0.504, а прискорено-інтеграційна – до 0.596. У перерахунку на частку приватного капіталу це означає зростання з 32.9% у 2026 р. до 35.8%, 40.2% та 44.8% відповідно. Найбільший приріст приватної участі забезпечується не попитом як таким, а поєднанням зниження ризиків, регуляторної стабілізації, проектною підготовки та технологічного оновлення.

Практичні результати аналізу засвідчують необхідність скоординованого пакета інвестиційної політики. По-перше, потрібне багаторівневе зниження воєнних ризиків для будівельних проєктів, що поєднувало б страхування активу, гарантії для кредитора, покриття політичних ризиків та стандартизоване фазування проєктів. По-друге, критичним є зменшення транзакційної ціни входу в галузь через цифровізацію та уніфікацію дозвільних процедур. По-третє, будівельний комплекс потребує інституційного механізму

Таблиця 4 – Компоненти інтегрального індексу та базові оцінки інвестиційного клімату на 2026 р.

Компонент	Позначення	Вага	Базова оцінка 2026	Коротке пояснення
Безпека та територіальна доступність	S1	0.24	0.34	Високі воєнні ризики поєднуються з диференціацією регіонів і частковим розширенням інструментів страхування
Регуляторно-інституційна передбачуваність	S2	0.18	0.48	Реформи тривають, але зберігаються правова невизначеність і неоднорідність практик
Доступ до фінансування	S3	0.15	0.51	Банківське кредитування погортається, однак дефіцит довгих грошей і застави зберігається
Інфраструктурно-логістична спроможність	S4	0.12	0.46	Логістика працює, але енергетичні та інфраструктурні вузькі місця залишаються істотними
Кадрово-ресурсне забезпечення	S5	0.10	0.39	Виразений дефіцит кадрів і конкуренція за робочу силу
Технологічна та інноваційна готовність	S6	0.09	0.50	Сегмент інноваційних компаній розширюється, але галузь загалом неоднорідна
Ринковий попит і портфель проєктів	S7	0.12	0.74	Потужний незадоволений попит на відновлення і наявність донорсько-бюджетного проектного портфеля

Джерело: авторська модель та авторське оцінювання на основі [7–13; 15]

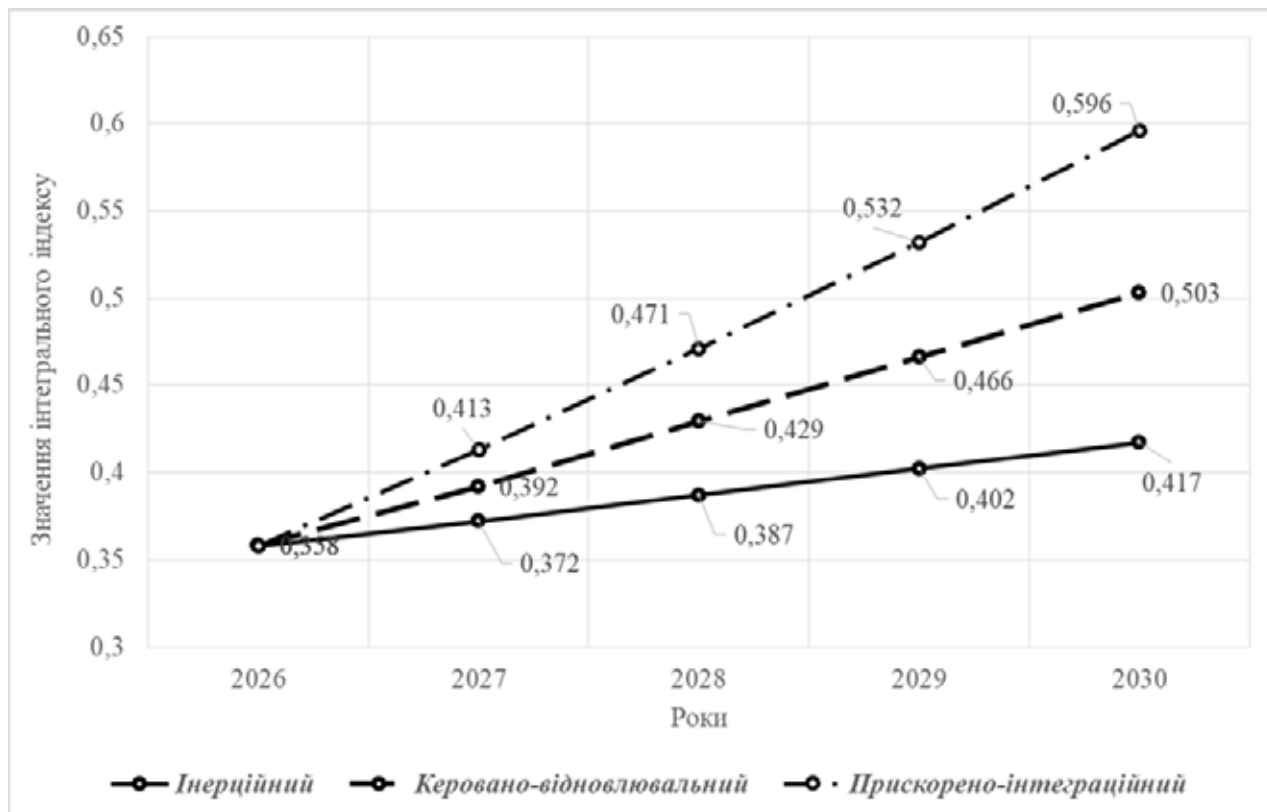

Рисунок 3 – Сценарна динаміка скоригованого індексу інвестиційного клімату будівельного комплексу України

Джерело: авторські розрахунки

Таблиця 5 – Результати сценарного моделювання інвестиційного клімату та частки приватного капіталу

Рік	СПК інерційний	СПК керовано-відновлювальний	СПК прискорено-інтеграційний	Приватний капітал, % інерційний	Приватний капітал, % керовано-відновлювальний	Приватний капітал, % прискорено-інтеграційний
2026	0.358	0.358	0.358	32.9	32.9	32.9
2027	0.372	0.392	0.413	33.6	34.6	35.6
2028	0.387	0.429	0.471	34.4	36.4	38.6
2029	0.402	0.466	0.532	35.1	38.3	41.6
2030	0.417	0.504	0.596	35.8	40.2	44.8

Джерело: авторські розрахунки

проектної підготовки, здатного формувати проекти, придатні для банківського та інституційного фінансування, із повним техніко-економічним, юридичним, екологічним і контрактним пакетом. По-четверте, регіональна політика відновлення має спиратися на конкуренцію якісних портфелів проектів, а не на ручний розподіл ресурсів. Така комбінація інструментів створює передумови для системної капіталізації будівельного комплексу.

Висновки. У статті уточнено зміст інвестиційного клімату будівельного комплексу як інтегральної характеристики безпекових, інституційно-регуляторних, фінансових, логістичних, кадрових, технологічних і ринкових умов, що визначають можливість залучення, захисту та відтворення капіталу в галузі. Це дає змогу перейти від опису окремих чинників до системного оцінювання інвестиційного середовища повоєнної відбудови.

Доведено асиметричний характер сучасного інвестиційного клімату: масштабний попит на відновлення поєднується з воєнними ризиками, дефіцитом довгострокового фінансування, регуляторною невизначеністю, кадровими обмеженнями та нерівномірною технологічною готовністю. Тому пріоритетом політики має бути не лише стимулювання попиту, а й цілеспрямоване зниження невизначеності для інвестора. Визначено, що основні інвестиційні можливості пов'язані з житловим, інфраструктурним, енергетичним, логістичним і соціальним відновленням, а також із розвитком модульного будівництва, розподіленої генерації, рециклінгу будівельних матеріалів і локалізації

виробництва. Їх реалізація потребує поєднання гарантій, страхування, змішаного фінансування та якісної проектної підготовки.

Запропонована ризик-скоригована інтегральна модель показала, що інерційна траєкторія забезпечує лише помірне поліпшення скоригованого індексу інвестиційного клімату, тоді як керовано-відновлювальний і прискорено-інтеграційний сценарії істотно підвищують потенціал залучення приватного капіталу. Отже, результативність відбудови визначатиметься синхронізацією гарантійних інструментів, регуляторної стабілізації, довгострокового фінансування та технологічної модернізації галузі.

Список використаних джерел:

1. Козаченко Г. В., Погорелов Ю. С. Будівництво в Україні: стартові умови розвитку. *Бізнес Інформ*. 2025. № 4. С. 265–279. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-4-265-279>
2. Паламарчук О. М., Петришина С. В. Будівельна галузь України: стан та прогнози. *Економіка та суспільство*. 2023. Вип. 51. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-51-45>
3. Сичова В. В., Самофалова Т. О. Державно-приватне партнерство у повоєнному відновленні України. *Державне будівництво*. 2023. № 2(34). С. 125–141. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2023-2-10>
4. Соколовська К. В., Касич А. О. Тенденції у розвитку підприємств будівельної галузі. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 41. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-34>
5. Хоменко Д. І. Методичні засади вивчення механізмів державного управління інвестиційною політикою у будівництві. *Держава та регіони. Серія: Публічне управління і адміністрування*. 2024. № 4. С. 268–275. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2024.4.40>
6. Шпакова Г. В., Шпаков А. В., Іванова Т. М. Інноваційні підходи та перспективи державно-приватного партнерства для відновлення інфраструктури в Україні. *Просторовий розвиток*. 2024. Вип. 8. С. 542–556. DOI: <https://doi.org/10.32347/2786-7269.2024.8.542-556>
7. European Commission. Ukraine Investment Framework. June 2024. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/49449435-eb2f-4d29-a6f8-12cf3feb5968_en?filename=Ukraine-Investment-Framework-June-2024.pdf (дата звернення: 21.04.2026).
8. Government of Ukraine. Ukraine Plan 2024–2027. Kyiv, 2024. URL: <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/wp-content/uploads/2024/03/ukraine-facility-plan.pdf> (дата звернення: 21.04.2026).
9. International Finance Corporation. Rebuilding Ukraine: Investment Opportunities in Innovative and Sustainable Construction. Washington, DC : IFC, 2025. URL: <https://www.ifc.org/en/insights-reports/2025/investment-opportunities-in-innovative-and-sustainable-construction-in-ukraine> (дата звернення: 21.04.2026).
10. Ministry of Economy of Ukraine. EBRD and Aon launch EUR 110 million war risk insurance facility for Ukraine. 12.12.2024. URL: <https://www.kmu.gov.ua/en/news/minekonomiky-iebrd-ta-aon-zapuskaiut-prohramu-na-110-mln-ievro-dlia-strakhuvannia-voiennykh-ryzykiv-v-ukraini> (дата звернення: 21.04.2026).
11. National Bank of Ukraine. Businesses Return to Positive Economic Outlook – Business Outlook Survey in March. 01.04.2025. URL: <https://bank.gov.ua/en/news/all/biznes-vidnoviv-pozitivni-otsinki-svoyeyi-diyalnosti--pidsumki-opituvannya-pidpriyemstv-u-berezni-20623> (дата звернення: 21.04.2026).
12. National Bank of Ukraine. Monthly Business Outlook Survey. March 2024. 2024. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Business_survey_m_2024_03_eng.pdf (дата звернення: 21.04.2026).
13. Organisation for Economic Co-operation and Development. OECD Economic Surveys: Ukraine 2025. Paris : OECD Publishing, 2025. DOI: <https://doi.org/10.1787/940cee85-en>
14. Shevchenko T., Çetin S., Yannou B., Kirchherr J., Saidani M. A dual circular strategies hierarchy as a guiding framework for post-disaster recovery and reconstruction: focus on Ukraine. *Journal of Cleaner Production*. 2025. Vol. 524. Article 146478. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2025.146478>
15. World Bank Group, Government of Ukraine, European Commission, United Nations. Ukraine Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA4): February 2022 – December 2024. Washington, DC : World Bank, 2025. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099022025114040022/pdf/P180174-ca39eccd-ea67-4bd8-b537-ff73a675a0a8.pdf> (дата звернення: 21.04.2026).

References:

16. Kozachenko H. V., Pohorelov Yu. S. (2025) Budivnytstvo v Ukraini: startovi umovy rozvytku [Construction in Ukraine: initial conditions for development]. *Biznes Inform – Business Inform*, no. 4, pp. 265–279. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-4-265-279> (in Ukrainian)

17. Palamarchuk O. M., Petryshyna S. V. (2023) Budivelna haluz Ukrainy: stan ta prohnozy [Construction industry of Ukraine: state and forecasts]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, is. 51. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-51-45> (in Ukrainian)
18. Sychova V. V., Samofalova T. O. (2023) Derzhavno-pryvatne partnerstvo u povoiennomu vidnovlenni Ukrainy [Public-private partnership in the post-war recovery of Ukraine]. *Derzhavne budivnytstvo – State Formation*, no. 2(34), pp. 125–141. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2023-2-10> (in Ukrainian)
19. Sokolovska K. V., Kasych A. O. (2022) Tendentsii u rozvytku pidpriemstv budivelnoi haluzi [Trends in the development of construction industry enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, is. 41. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-34> (in Ukrainian)
20. Khomenko D. I. (2024) Metodychni zasady vyvchennia mekhanizmiv derzhavnoho upravlinnia investytsiinoiu politykoiu u budivnytstvi [Methodological principles for studying mechanisms of state administration of investment policy in construction]. *Derzhava ta rehiony. Seriya: Publichne upravlinnia i administruvannia – State and Regions. Series: Public Administration and Administration*, no. 4, pp. 268–275. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-3401.2024.4.40> (in Ukrainian)
21. Shpakova H. V., Shpakov A. V., Ivanova T. M. (2024) Innovatsiini pidkhody ta perspektyvy derzhavno-pryvatnoho partnerstva dlia vidnovlennia infrastruktury v Ukraini [Innovative approaches and prospects of public-private partnership for infrastructure restoration in Ukraine]. *Prostorovi rozvytok – Spatial Development*, is. 8, pp. 542–556. DOI: <https://doi.org/10.32347/2786-7269.2024.8.542-556> (in Ukrainian)
22. European Commission (2024) Ukraine Investment Framework. Available at: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/49449435-eb2f-4d29-a6f8-12cf3feb5968_en?filename=Ukraine-Investment-Framework-June-2024.pdf
23. Government of Ukraine (2024) Ukraine Plan 2024–2027. Kyiv. Available at: <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/wp-content/uploads/2024/03/ukraine-facility-plan.pdf>
24. International Finance Corporation (2025) Rebuilding Ukraine: investment opportunities in innovative and sustainable construction. Washington, DC: IFC. Available at: <https://www.ifc.org/en/insights-reports/2025/investment-opportunities-in-innovative-and-sustainable-construction-in-ukraine>
25. Ministry of Economy of Ukraine (2024) EBRD and Aon launch EUR 110 million war risk insurance facility for Ukraine. Available at: <https://www.kmu.gov.ua/en/news/minekonomiky-iebrd-ta-aon-zapuskaiut-prohramu-na-110-mln-ievro-dlia-strakhuvannia-voiennykh-ryzykiv-v-ukraini>
26. National Bank of Ukraine (2025) Businesses return to positive economic outlook – Business Outlook Survey in March. Available at: <https://bank.gov.ua/en/news/all/biznes-vidnoviv-pozitivni-otsinki-svoyeyi-diyalnosti--pidsumki-opituvannya-pidpriemstv-u-berezni-20623>
27. National Bank of Ukraine (2024) Monthly Business Outlook Survey. March 2024. Available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Business_survey_m_2024_03_eng.pdf
28. Organisation for Economic Co-operation and Development (2025) *OECD Economic Surveys: Ukraine 2025*. Paris: OECD Publishing. DOI: <https://doi.org/10.1787/940cee85-en>
29. Shevchenko T., Çetin S., Yannou B., Kirchherr J., Saidani M. (2025) A dual circular strategies hierarchy as a guiding framework for post-disaster recovery and reconstruction: focus on Ukraine. *Journal of Cleaner Production*, vol. 524, Article 146478. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2025.146478>
30. World Bank Group, Government of Ukraine, European Commission, United Nations (2025) *Ukraine Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA4): February 2022 – December 2024*. Washington, DC: World Bank. Available at: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099022025114040022/pdf/P180174-ca39eccd-ea67-4bd8-b537-f73a675a0a8.pdf>

Дата надходження статті: 21.04.2026

Дата прийняття статті: 12.05.2026

Дата публікації статті: 28.05.2026